

Dating show, més enllà de l'entreteniment

La vida privada feta pública

Petra Nagel, amfitriona de Petra dates the world

Avui en dia, els mitjans de comunicació són utilitzats per milions d'usuaris per a realitzar diverses funcions, sobretot relacionades amb l'oci i l'entreteniment. Un dels gèneres televisius que està en auge aquests últims anys, amb l'arribada de la neo-televisió, és el dating show.

Com indica el seu nom, en aquest format **es preten mostrar de manera hiperbòlica la realitat amorosa de les parelles que hi participen**. Tanmateix, més enllà de ser una forma d'entreteniment, aquest subgènere del reality permet incloure la diversitat sentimental amb la

qual el públic, que és molt ampli i divers, pot identificar-se.

L'èxit del subgènere ve donat en part per la seva estructura, sovint melodramàtica, que és l'element clau per enganxar l'espectador. Igualment, la seva flexibilitat ha permès una gran experimentació en diverses línies. **En un origen, es mostraven les vides privades de parelles ja consolidades**, a vegades tot posant a prova el seu coneixement sobre la seva pròpia relació, de manera que alguns experts els consideren docugames. No obstant això, aquest tipus de programes amb el temps **ha evolucionat fins a establir diferents formats dins el dating show**, com per exemple els programes de cites gravades a l'estil de First Dates (Mediaset, 2016), programes de convivència com Hotel Romàntico (RTVE, 2017), o hibridacions amb altres gèneres com els d'estil documental, en els quals també inclouen el context social de les parelles.

Petra Deitar Hele Verden o Petra Dates The World (DR3, 2016) és un exemple evident d'aquests últims canvis que hem assenyalat, perquè s'hi realitza una elaborada hibridació entre el docureality i el dating show. El programa danès segueix Petra Nagel, l'amfitriona de trenta-un anys que vol trobar el seu 'vertader amor' tot establint cites amb homes d'arreu del món. La idea del programa sorgeix del cansament de Petra per les cites que ha tingut al seu país fins aleshores i que qualifica de "monotones" i mancades d'al·licients. Així, li interessa investigar si a altres països tenen formes de relacionar-se més interessants, especialment pel que fa a les cites amb una orientació sentimental.

La periodista posa a la vista de tothom la seva vida personal i emocional durant aquest període, amb un format que fa poc èmfasi en la producció, la qual passa a un segon pla per tal de crear més immersió per a la protagonista i els seus acompanyants. Així, a diferència de la majoria de dating shows a l'ús, els personatges poden mostrar les seves emocions de forma més natural, sense un públic i un equip de producció que els pressioni a contar els aspectes morbosos i a

satisfereix el voyeurisme dels espectadors a través de l'exposició pública de les seves vides.

D'altra banda, Petra Dates The World presenta un estil més típic de videoblog, amb un llenguatge entenedor i col·loquial que esdevé un format atractiu per a una televisió nacional. Així i tot, el retrat sociològic que realitza aquest programa és un punt atractiu i innovador per a l'espectador. Tot i l'interès social que conté, el programa encara està sotmes a crítiques que solen anar lligades al subgènere al qual pertany, entre les quals trobem un dels grans temes reiterats sovint: **el fet que el programa reafirma i consolida els rols tradicionals de gènere**

. Certament, com en molts d'altres dating shows, Petra Dates The World ens presenta -al cap i a la fi- una dona blanca i heterosexual que, desesperada, viatja pel món buscant parella, la parella ideal que es la clau de volta de l'anomenat "amor romàntic".

Tot i que **el programa vol mostrar un punt de vista progressista** -una dona feminista que encara creu en l'amor i que mostra les seves inseguretats dins un món encara masculista- segueix sent una situació prou coneguda pel públic.

Pel que fa a Espanya, tenim exemples en els quals s'intenta trencar amb les històries i personatges tradicionals a partir de la visualització de col·lectius que han estat ocults mediàticament durant anys. Un cas evident és el programa First Dates en el qual trobem una gran varietat de personatges, que tenen veu pròpia i es donen a conèixer a partir d'un context amorós. Tanmateix, s'ha d'anar en compte amb la presentació d'aquestes minories, **ates que se'n pot fer una espectacularització que, lluny de normalitzar-los, els converteixen en freaks televisius.**

Com hem comprovat amb els diferents exemples mencionats, el dating show és un subgènere que continuament es renova per adaptar-se a les necessitats socials i alhora per a reflectir-la. El gènere presenta un gran potencial, no només com a forma d'entreteniment, sinó també com a recurs per a mostrar al públic temes que habitualment s'han considerat tabús o s'han reprimits socialment.

Noelia Alves i Aloma Benito